

Loogsyrgetyvende Møde.

Tordagen den 17de December Kl. 2.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrers Pladser omdeelt Vædringsforslag til 3die Behandling, af Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Indfødsretsloven af 15de Januar 1776.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov sigtende til at fremme Lehn, Stamhuses og Fideicommissgodfers Overgang til fri Fordeindom m. m.

Formanden: Det vil være i Erindring, at det Afsnit af Forhandlingerne, ved hvilket vi staae, omfatter Lovforslagets §§ 2—9 med tilhørende Vædringsforslag. Til, hvad jeg alt har bemærket om Afstemningen i det Hele, skal jeg endnu sœie, at jeg betragter Vædringsforslaget under Nr. 5 som en blot sproglig Rettelse, som ikke behøver at afstemmes, naar ikke Nogen særlig skulde forlange det, og jeg betragter det som givet af Rettelseten under Nr. 5, at en lignende Rettelse vil være at foretage i § 13, tredie Stykke. Det havde været rettest, at dette havde været fremsat i et særligt Vædringsforslag, men Rettelseten kan dog formeentlig foretages uden et saadant. — Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds har Ordet.

Madvig: De Uttringer, jeg iforgaars brugte om det nu til Behandling foreliggende Afsnit af Loven, i Forbindelse med de Uttringer, vi igaar hørte deels af det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup), deels af Justitsministeren, gjøre mig det til Pligt ikke at gaae til Afstemning uden med et Par Ord at sige, at jeg kun kan stemme for dette Afsnit i Henhold til en Retsbetragtning, hvis Consequentser jeg paa den ene Side maa begrænse noget mere, end det skete ved den af

mig nævnte Landthingsmand, men paa den anden Side maa fremhæve og fastholde noget stærkere, end det skete af den ærede Justitsminister. Der Grundlovsparagraph, med hvis Opfyldelse denne Lov staaer i Forbindelse, gaaer kun ud paa Fordeindom. Til at opfylde denne hører altsaa kun, at den i en Fordeindom nedlagte Familieformue gaaer over til en anden Form, at Fordeindomme omsættes til Penge; Mere kræves der ikke. Men den ærede Justitsminister sagde, at han havde ønsket at aabne en fyldigere Veie til, at Grundlovsparagraphen kunde naae sit Maal, og derfor er det foreslaaet, at Fordeindommene skulde kunne frigjøres ikke blot ved at forandre Formuens Form, men ogsaa ved at dele Formuen mellem de dertil Berettigede, saa at den ophørte at være Familieformue og gik over til at blive individuel Formue. Dette kan nu i mine Tanker ikke ske uden i Henhold til en Betragtning af Statens og Lovgivningsmagts Berettigelse til at træffe saadanne Foranstaltninger med Hensyn til Familieformue i Almindelighed, og det maa føre til visse Consequentser. Jeg skal nu for det Første bemærke, at der jo ikke er Tale om, at nogen Majoratsbesidder ved disse Paragrapher skulde blive berettiget til, saaledes som det ærede 12te kongevalgte Medlem (Carlsen) stærkt betonede, at inddrage hele Familiens Formue i sin Eie eller tilegne sig den, thi der er jo kun Tale om en Overenskomst, hvortil behøves alle de Berettigedes Samtykke gennem den nærmeste Successor og gennem Hovederne for de Berettigede Vinter. Disse Hoveder for de berettigede Vinter kunne altsaa evaluere den Udsigt, de have til engang at faae Lod i denne Formue, til en vis Værdi, og faae de ikke Fyldestgjørelse efter den Værdi, de tillægge den, kunne de nægte at gaae ind paa Overenskomsten, og der skeer da ingen Forandring med Formuen. Det hører altsaa paa de Berettigede selv, om Formuen skal komme til en billig Deling. Dernæst maa det jo erindres — og det gjør jeg gjældende overfor den ærede 2den Landthingsmand for 9de Kreds — at her for det Første kun er Tale om en bestemt Art af Formue, og at